

„Art. 15a. 1. W przypadku wprowadzenia ograniczeń w przewozie rzeczy w żegludze śródlądowej na podstawie art. 9a ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. — Prawo przewozowe (Dz. U. z 2000 r. Nr 50, poz. 601, z 2001 r. Nr 125, poz. 1371, z 2002 r. Nr 113, poz. 984 i Nr 130, poz. 1112 oraz z 2003 r. Nr 149, poz. 1452 i Nr 211, poz. 2049) minister właściwy do spraw transportu może, w drodze rozporządzenia, ustanowić na czas określony ograniczenia w wydawaniu pozwoleń na przewóz lub w korzystaniu z wydanych pozwoleń.

2. Rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, powinno określać rodzaje pozwoleń podlegających ograniczeniu oraz zakres ograniczeń pod względem drogi wodnej, portów lub określonego ładunku oraz sposobu korzystania z pozwoleń w zależności od ograniczeń wprowadzonych na podstawie art. 9a ustawy — Prawo przewozowe.

3. Przepisy art. 9 ust. 2 pkt 7 i 8 oraz art. 10 ust. 5, odnoszące się do kontroli dokumentów przewozowych, zgodności przewożonego ładunku z tymi dokumentami, kontroli obcych statków w zakresie zgodności wykonywanych przewozów z postanowieniami umów międzynarodowych oraz pozwoleń na te przewozy, jak również wykonywania zadań służbowych przez inspektorów, stosuje się odpowiednio do kontroli przestrzegania ograniczeń wprowadzonych w przewozie rzeczy w żegludze śródlądowej, o których mowa w ust. 1 i 2.

4. Organami właściwymi do administrowania ograniczeniami w przewozie rzeczy w żegludze śródlądowej są dyrektorzy urzędów żeglugi śródlądowej.”

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

2050

USTAWA

z dnia 14 listopada 2003 r.

o zmianie ustawy o transporcie drogowym

Art. 1. W ustawie z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. Nr 125, poz. 1371, z późn. zm.¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 8 w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) określenie rodzaju i zakresu, a w krajowym transporcie drogowym taksówką — także obszaru,”;

2) w art. 11:

a) w ust. 1 pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) oznaczenie obszaru przewozów w krajowym transporcie drogowym taksówką,”;

b) uchyla się ust. 2,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Organ udzielający licencji wydaje jej wypis lub wypisy w liczbie odpowiadającej liczbie

pojazdów samochodowych określonych we wniosku o udzielenie licencji.”,

d) uchyla się ust. 4;

3) w art. 12 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Licencja na międzynarodowy transport drogowy uprawnia do wykonywania przewozów z przekroczeniem granicy Rzeczypospolitej Polskiej zgodnie z rodzajem przewozów w niej określonym.”;

4) w art. 13 w ust. 2 uchyla się pkt 3;

5) w art. 14 uchyla się ust. 4;

6) w art. 17 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia, wzory licencji i wypisu z licencji, uwzględniając zakres niezbędnych danych.”;

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 89, poz. 804 i Nr 199, poz. 1671 oraz z 2003 r. Nr 137, poz. 1302 i Nr 149, poz. 1452.

7) po art. 17 dodaje się art. 17a i 17b w brzmieniu:

„Art. 17a. Minister właściwy do spraw transportu może upoważnić, w drodze zarządzenia, kierownika jednostki, o której mowa w art. 17 ust. 2, do wydawania dokumentów wynikających z wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych.

Art. 17b. Minister właściwy do spraw transportu może ogłosić, w drodze obwieszczenia, wykaz państw, w stosunku do których jest wymagane posiadanie zezwolenia zagranicznego w międzynarodowym transporcie drogowym.”;

8) po rozdziale 4 dodaje się rozdział 4a w brzmieniu:

„Rozdział 4a

Świadectwo kierowcy

Art. 32a. Do kierowcy niebędącego obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej, zatrudnionego przez przedsiębiorcę mającego siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wykonującego międzynarodowy transport drogowy rzeczy, stosuje się przepisy Unii Europejskiej dotyczące świadectwa kierowcy.²⁾

Art. 32b. 1. Minister właściwy do spraw transportu, w drodze decyzji, wydaje, odmawia wydania, zmienia lub cofa świadectwo kierowcy.

2. Świadectwo kierowcy wydaje się na pisemny wniosek przedsiębiorcy posiadającego licencję na międzynarodowy transport drogowy rzeczy.

3. Świadectwo kierowcy wraz z wypisem ze świadectwa kierowcy wydaje się przedsiębiorcy na okres do 5 lat.

4. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, powinien zawierać:

1) oznaczenie przedsiębiorcy, jego siedzibę i adres,

2) imię i nazwisko, datę i miejsce urodzenia oraz obywatelstwo kierowcy.

5. Do wniosku, o którym mowa w ust. 2, dołącza się:

1) kserokopię licencji,

2) zaświadczenie o zatrudnieniu kierowcy oraz spełnieniu przez kierowcę wymagań, o których mowa w art. 39a,

3) kserokopię dokumentu tożsamości.

6. W przypadku zmiany danych, o których mowa w ust. 4, oraz danych zawartych w dokumentach, o których mowa w ust. 5, stosuje się odpowiednio przepis art. 14 ust. 1.

7. Do wygaśnięcia świadectwa kierowcy stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące wygaśnięcia licencji.

Art. 32c. 1. Organem uprawnionym do przeprowadzania kontroli wydanych świadectw kierowcy jest minister właściwy do spraw transportu.

2. Organ, o którym mowa w ust. 1, może powierzyć, w drodze porozumienia, czynności kontrolne w zakresie świadectw kierowcy, organowi administracji publicznej lub innemu organowi państwowemu.

3. Do przeprowadzania kontroli, o której mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy art. 85 i art. 90.

Art. 32d. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia, wzór świadectwa kierowcy oraz wypisu ze świadectwa kierowcy, mając na uwadze obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej.²⁾

Art. 32e. 1. Minister właściwy do spraw transportu prowadzi rejestr wydanych świadectw kierowcy.

2. Minister właściwy do spraw transportu może upoważnić, w drodze zarządzenia, kierownika jednostki, o której mowa w art. 17 ust. 2, do wydawania świadectw kierowcy i prowadzenia rejestru, o którym mowa w ust. 1, mając na względzie usprawnienie procedur wydawania tych świadectw.”;

9) w art. 41:

a) w ust. 1 dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„7) wydania świadectwa kierowcy lub jego zmiany oraz wydania wtórnika świadectwa kierowcy.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister właściwy do spraw transportu może, w drodze rozporządzenia, upoważnić, na określonych warunkach, do pobierania

²⁾ W tym zakresie stosuje się przepisy rozporządzenia (WE) nr 484/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 1 marca 2002 r. zmieniające rozporządzenie Rady (EWG) nr 881/92 i (EWG) nr 3118/93 w celu ustanowienia świadectwa kierowcy (Dz. Urz. WE nr L 076, 19.03.2002).

opłat za niektóre czynności administracyjne w międzynarodowym transporcie drogowym, o których mowa w ust. 1, jednostkę określoną w art. 17 ust. 2 lub polskie organizacje o zasięgu ogólnokrajowym zrzeszające międzynarodowych przewoźników drogowych, mając na względzie usprawnienie procedur pobierania opłat.”;

10) w art. 44 ust. 1b otrzymuje brzmienie:

„1b. Jednostka, o której mowa w art. 17 ust. 2, otrzymuje prowizję, w wysokości nie większej niż 14 %, od opłat pobranych w międzynarodowym transporcie drogowym z tytułu:

- 1) wydania zezwolenia zagranicznego,
- 2) wydania zezwolenia zagranicznemu przewoźnikowi na wykonanie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przewozu w międzynarodowym transporcie drogowym osób pojazdem samochodowym przeznaczonym konstrukcyjnie do przewozu nie więcej niż 9 osób łącznie z kierowcą,
- 3) wydania świadectwa kierowcy, zmiany świadectwa kierowcy lub wydania wtórnika świadectwa kierowcy,
- 4) udzielenia licencji lub zmiany licencji, wydania wypisu z licencji, wydania wtórnika licencji, a także
- 5) przeniesienia uprawnień wynikających z licencji oraz wyrażenia zgody na wykonywanie uprawnień wynikających z licencji.”;

11) w art. 46:

a) po ust. 1a dodaje się ust. 1b w brzmieniu:

„1b. Wpływy uzyskane z opłat, o których mowa w art. 41 ust. 1 pkt 7, są przekazywane na wyodrębniony rachunek środków specjalnych jednostki, o której mowa w ust. 1.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wpływy uzyskane z innych opłat niż wymienione w ust. 1—1b stanowią odpowiednio dochód właściwego organu samorządu terytorialnego lub budżetu państwa.”;

12) w art. 47:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, wysokość opłat zostanie określona:

1) w przypadku licencji, w zależności od:

- a) okresu ważności licencji,
- b) liczby pojazdów samochodowych, na które wydaje się wypisy z licencji,
- c) zakresu transportu drogowego,
- d) rodzaju przewozów,

2) w przypadku zezwolenia, w zależności od:

- a) okresu ważności zezwolenia,
- b) rodzaju zezwolenia,

3) w przypadku certyfikatu kompetencji zawodowych, w zależności od:

- a) zakresu i formy testu z wiedzy z uwzględnieniem kosztów jego przeprowadzenia,
- b) rodzaju certyfikatu kompetencji zawodowych z uwzględnieniem kosztów jego wydania,

4) w przypadku świadectwa kierowcy, w zależności od okresu ważności.”,

b) w ust. 3 dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

5) wydania świadectwa kierowcy — nie może być wyższa niż równowartość 10 euro.”;

13) w art. 87 w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) w międzynarodowym transporcie drogowym — świadectwo kierowcy, jeżeli jest wymagane.”;

14) w art. 96a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kto nie wypełnia obowiązków, o których mowa w art. 15 ust. 4, podlega karze grzywny.”;

15) w załączniku, w tabeli:

- a) uchyla się lp. 1.1.3., lp. 1.1.6, lp. 1.1.9, lp. 1.11.3,
- b) po lp. 1.1.9. dodaje się lp. 1.1.10. i lp. 1.1.11. w brzmieniu:

„1.1.10.	Wykonywanie międzynarodowego transportu drogowego przez kierowcę niebędącego obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej bez wymaganego świadectwa kierowcy	1 000
1.1.11.	Wykonywanie międzynarodowego transportu drogowego przez kierowcę niebędącego obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej bez posiadania w pojeździe wymaganego świadectwa kierowcy	100”

Art. 2. 1. Przedsiębiorca prowadzący działalność gospodarczą w zakresie międzynarodowego transportu drogowego na podstawie dotychczasowych uprawnień może wykonywać tę działalność, na podstawie posiadanego uprawnienia, do dnia uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do licencji na wykonywanie międzynarodowego transportu drogowego osób samochodem osobowym, które zostały udzielone na dotychczasowych zasadach.

3. Licencja wydana zgodnie z wzorem obowiązującym w Unii Europejskiej, zwana dalej „licencją wspólnotową”, uprawnia do wykonywania międzynarodowego transportu drogowego od dnia 1 maja 2004 r.

Art. 3. Dotychczasowe uprawnienia przewozowe w międzynarodowym transporcie drogowym, niezależnie od oznaczenia obszaru przewozów w nich określonego, stają się ważne na wszystkie kraje. Nie zwalnia to z obowiązku posiadania zezwolenia zagranicznego, jeżeli obowiązek ten wynika z wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych.

Art. 4. 1. Licencję wspólnotową wydaje minister właściwy do spraw transportu na pisemny wniosek przedsiębiorcy, o którym mowa w art. 2 ust. 1.

2. Za wydanie licencji wspólnotowej, gdy nie ulegają zmianie dane określone w tej licencji, pobierana jest opłata w wysokości 100 zł.

3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się:

- 1) kserokopię certyfikatu kompetencji zawodowych;
- 2) dokumenty potwierdzające sytuację finansową przedsiębiorcy, określoną w art. 5 ust. 3 pkt 3 ustawy, o której mowa w art. 1;
- 3) dowód uiszczenia opłaty, o której mowa w ust. 2;
- 4) oświadczenie przedsiębiorcy o spełnianiu wymagań uprawniających do udzielenia licencji.

4. Do wydania licencji wspólnotowej, gdy ulegają zmianie dane określone w licencji, stosuje się przepisy ustawy, o której mowa w art. 1, dotyczące zmiany licencji.

5. Minister właściwy do spraw transportu wydaje licencję wspólnotową w terminie 3 miesięcy od dnia złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1.

6. Wpływy uzyskane z opłat za wydanie licencji wspólnotowej dla przedsiębiorców, o których mowa

w art. 2 ust. 1 i art. 5 ust. 1, stanowią przychód środka specjalnego, o którym mowa w art. 46 ust. 1, i w całości są przeznaczane na pokrycie kosztów produkcji oraz kosztów administracyjnych związanych z wydaniem tej licencji.

Art. 5. 1. Przedsiębiorcy, którym udzielono licencji na międzynarodowy transport drogowy w okresie od dnia wejścia w życie ustawy do dnia 31 marca 2004 r., mogą wykonywać tę działalność na podstawie otrzymanej licencji do dnia uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.

2. Przedsiębiorcom, o których mowa w ust. 1, wydaje się równocześnie licencję wspólnotową. Do wydania licencji wspólnotowej stosuje się odpowiednio przepisy art. 4.

3. Przedsiębiorcom ubiegającym się o udzielenie licencji na międzynarodowy transport drogowy po dniu 31 marca 2004 r. udziela się licencję wspólnotową.

Art. 6. Kierowcy wykonujący w dniu 31 grudnia 2003 r. przewozy na potrzeby własne obowiązani są, w terminie do dnia 31 grudnia 2004 r., spełnić wymagania określone przepisami art. 39c ust. 1 oraz art. 39d ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1.

Art. 7. Do postępowań administracyjnych w sprawach objętych przepisami niniejszej ustawy, w szczególności a niezakończonych ostatecznie przed dniem jej wejścia w życie, stosuje się przepisy ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 8. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 17 ust. 1, art. 41 ust. 4 i art. 47 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1, zachowują moc do czasu wydania nowych przepisów wykonawczych na podstawie upoważnień w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 9. Przepis art. 32d ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym w art. 1 pkt 8 traci moc z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.

Art. 10. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 1 pkt 8 w zakresie art. 32a oraz pkt 13 i pkt 15 lit. b, które wchodzi w życie z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.